

Elke vereniging heeft een eigen geschiedenis en streeft specifieke doelstellingen na. Elke vereniging, die naam waardig, heeft ook eigen kanalen om haar leden te informeren. Eén van de eerste daden die de jonge VIAT vzw kort na haar oprichting in 1980 stelde, was de uitgave van een contactblad. De bescheiden publicatie in octavo evolueerde snel naar een informatieblad in A4-formaat. Maar VIAT mikte hoger...

In februari 1983 lanceerde de vzw een volwaardig "Tijdschrift voor de Geschiedenis van Techniek en Industriële Cultuur". Naast diepgaande technische en historische arti-

TIC geeft de fakkel door...

kels werden er ook vulgariserende teksten opgenomen. De interessante en talrijke illustraties waren een constante.

Historicus René De Herdt verzorgde als bezieler van het tijdschrift de hoofdredactie. In 1992 veranderde hij de titel in het kortere en pittige "TIC: Tijdschrift voor Industriële Cultuur". Architect-stedenbouwkundige Guido Deseyn zocht de illustraties uit en nam de eindredactie voor zijn rekening. Gerda Verheeke stond in voor de vormgeving. Samen met de personeelsleden van VIAT zagen ze erop toe dat het tijdschrift tijdig bij de drukker en uiteindelijk bij de VIAT-leden terechtkwam. Gerda en Guido gingen in 2006 met pensioen. In naam van mezelf en alle VIAT-leden zou ik hen graag danken voor hun jarenlange inzet.

Andere belangrijke bijdragen kwamen van huisfotografe Josiane Kisteman, die tal van foto's leverde. Van 1991 tot 1995 stelden kunsthistoricus Patrick Viaene en VUB-historicus Peter Scholliers jaarlijks de zeer gewaardeerde "Bibliografie voor Industriële Archeologie en Industrieel Erfgoed in België" samen.

Het feit dat TIC reeds meer dan 25 jaar bestaat, danken we aan de vele sympathisanten en niet het minst aan de auteurs. Hun bijdragen zorgden telkens weer voor een gevarieerde en interessante inhoud. Dank ook aan allen die hun bereidwillige medewerking verleenden, alsook dank aan de bestuurders en medewerkers van drukkerij Geers uit Oostakker.

Door de jaren heen smeedde TIC een sterke band tussen de leden en de vereniging. Ook na de voorzitterswissel van prof. ir. Thomas Franssen en Eddy Levis bleven de voorzitter en de raad van bestuur van de vriendenvereniging het tijdschrift financieel ondersteunen. In 1997 onderging het blad een metamorfose en werd er overgeschakeld op een uitgave in cahievorm.

Tot vandaag handhaaft TIC inhoudelijk een kwalitatief hoogstaand niveau. Dit jaar gaat ons geesteskind een nieuwe uitdaging aan. Twee jonge, enthousiaste medewerkers, Tanya Van Hecke en Kurt Waegeman, zullen zich respectievelijk over de eindredactie en de grafische vormgeving ontfermen. Hun doelstelling is zowel het museum, zijn werking als het inhoudelijke aspect van het tijdschrift dichter bij het publiek te brengen. Het nu voorliggende nummer is het resultaat van hun frisse inbreng. Als hoofdredacteur van het "Tijdschrift voor Industriële Cultuur" zeg ik hen daarbij mijn volle steun toe.

Een nieuwe generatie staat nu reeds te wachten om de fakkel over te nemen. Met hun enthousiasme, hun zin voor vernieuwing en hun creativiteit zullen ze TIC een nieuw, jong gezicht geven en de belangstelling voor ons rijke industriële verleden levendig houden.

